

Meissner-effekten: magnetfält kan ej penetrera en supraleddare!

↳ EM-fältet får en effektiv massa som gör att fältet ej kan propagera fritt.

= Flesta metaller blir supraleddande vid låga temperaturer

Historiskt: lång tid med låga T_c → teori om max 30 K

$YBa_2Cu_3O_7$: ortorombisk kristall, bas med 13 atomer

Börja med en enkel metall, ex. Na

↳ Antag att en e^- per atom lämnar för att öka runt kristallen

→ Schrödingar för 10^{23} elektroner som växelverk. med varandra och 10^{23} positivt laddade joner med coulomb-vv

↳ går ej att lösa!

Vi tittar på en elektron istället, kvantmekaniskt

1. Antag att den rör sig fritt i en låda (PIL)

Frielektronmodellen, kap 6

2. Antag att elektron påverkas av en periodisk potential från kristallen

Bandstruktur, kap 7

Drude modellen: e^- är klassiska partiklar som kolliderar med joner i kristallen

↳ enklaste beskrivningen av en metall!

Beräkna konduktiviteten, σ Ohm's lag

Ohm's lag: $\vec{j} = \sigma \vec{E}$

↑
ström

←
elektriskt fält

Kraft $-e\vec{E}$ på varje elektron!

- utan kollisioner: $m \frac{d\vec{v}}{dt} = -eE \rightarrow$ ger en obegr. acceleration \rightarrow FEL!

vi måste ta med bromsande krafter, $-\frac{m\vec{v}}{\tau}$ ↑
tidskala

- utan fält: $m \frac{d\vec{v}}{dt} = -m \frac{\vec{v}}{\tau} \rightarrow \vec{v} = \vec{v}_0 \exp(-\frac{t}{\tau})$

τ - ~~relaxations~~ relaxations- eller kollisionstid

- stationärt flöde i E-fält:

$$m \frac{d\vec{v}}{dt} = -\frac{m\vec{v}}{\tau} - e\vec{E} \rightarrow \vec{v} = \frac{-e\vec{E}\tau}{m}$$

genomsnittlig hastighet

strömmen: $\vec{j} = -en\vec{v}$

↑
elektronföretät $n = \frac{\text{antal } e^-}{\text{volymenhet}}$

typiskt: $n \sim 10^{28} \text{ m}^{-3}, 10^{22} \text{ cm}^{-3}$

$$\vec{j} = en\vec{v} = \left(\frac{e^2 n \tau}{m} \right) \vec{E}$$

Drudekonduktiviteten, τ "känd"!

Hur är det med värmekapacitet, $C_V = \frac{dE}{dT}$?

Klassiska partiklar: energi $E = \frac{1}{2} k_B T \times (\text{antal frihetsgrader})$

{ elektron som klassisk partikel } = $\frac{3}{2} k_B T$

$\rightarrow C_V = \frac{3}{2} k_B$

Men experimentellt får vi:

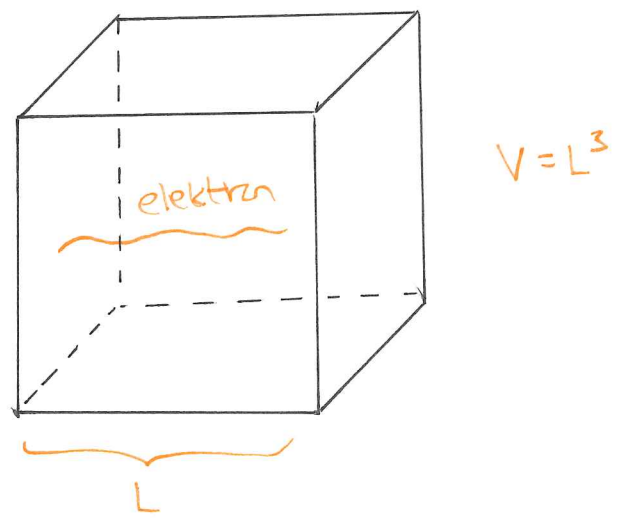
$$C_V \cong \gamma T + AT^3$$

↑ elektroner ↑ från fononer

$\gamma T \ll k_B$ } för låga temp!

Lösning: e^- måste beskrivas kvantmekaniskt som fermioner, dvs de uppfyller Pauliprincipen: bara en partikel per tillstånd!

Möjliga tillstånd:
- partikel i låda

Schrödingers:

$$\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 \psi = \epsilon \psi$$

↑ energi ↑ vägfkn.

Lösning: $\psi_{\vec{k}} = \exp(i\vec{k} \cdot \vec{r})$ med $\epsilon = \frac{\hbar^2 \vec{k}^2}{2m}$

\vec{k} : vågtal, våglängd $\lambda = \frac{2\pi}{|\vec{k}|}$, rörelsemängd $\vec{p} = \hbar \vec{k}$

Antag periodiska randvillkor! (minimerar randens betydelse)

$\rightarrow \psi(\vec{r}) = \psi(\vec{r} + L\hat{x}) \rightarrow \exp(i\vec{k} \cdot L\hat{x}) = 1$

$\rightarrow k_x = \frac{2\pi}{L} n_x$ $n = \text{heltal}$

samma för k_y, k_z !

Tillstånd: ges av kvanttal (k_x, k_y, k_z) och spinn \uparrow/\downarrow

Fermi-Dirac fördelning:

Sannolikhet att ett tillstånd med energi ϵ är besatt

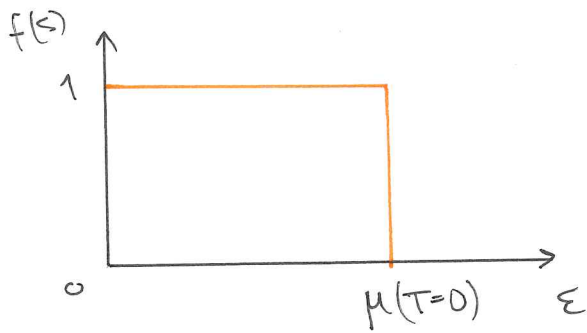
$$f(\epsilon) = \frac{1}{\exp\left(\frac{\epsilon - \mu}{k_B T}\right) + 1}$$

$\mu = \text{kemisk potential}$

Antal e^- med ngt \vec{k} : $n_{\vec{k}} = \frac{2}{\exp\left(\frac{\epsilon_{\vec{k}} - \mu}{k_B T}\right) + 1}$ (2) — by spinn

$$\epsilon_{\vec{k}} = \frac{\hbar^2 k^2}{2m}$$

Fermi-Dirac: $T=0$, stegfkn.

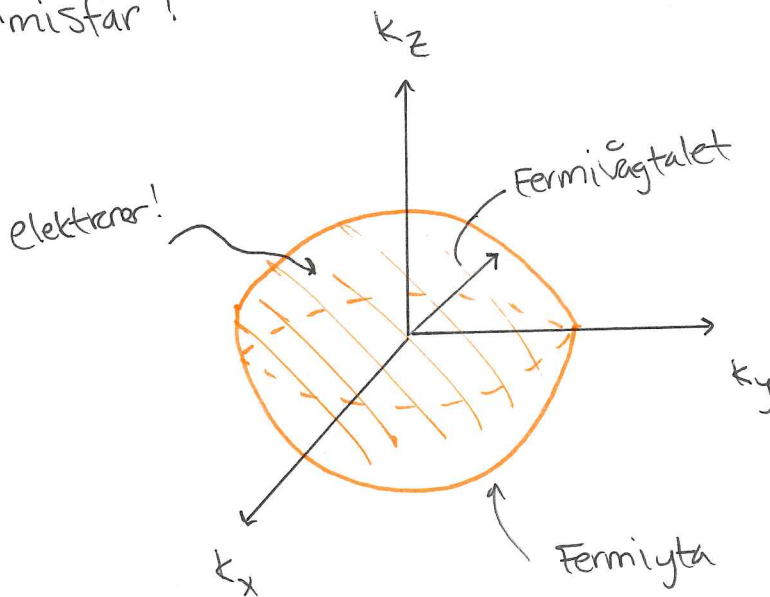

Fermienergin: $\epsilon_F = \mu(T=0)$

Vid $T=0$: alla tillstånd

med $\left\{ \begin{array}{l} \epsilon < \epsilon_F \text{ är fulla} \\ \epsilon > \epsilon_F \text{ är tomma} \end{array} \right.$

Fermisfär!

Det är en sfär, jag lovar!...

$$k_F = \frac{\hbar^2 k_F^2}{2m} = \epsilon_F$$

Beräkna Fermienergin ϵ_F !

ges av: $N = \sum_{\vec{k}} n_{\vec{k}} = 2 \sum_{k < k_F} 1 =$

antal elektroner
($\sim 10^{23}$)

$$\left. \begin{array}{l} \text{skriv om som integral} \\ \text{mha tillståndstäthet} \\ \Delta k_x = \frac{2\pi}{L} \\ 1 = \frac{L}{2\pi} \cdot \Delta k_x \end{array} \right\}$$

$$= 2 \left(\frac{L}{2\pi} \right)^3 \sum \Delta k_x \Delta k_y \Delta k_z =$$

$$= 2 \frac{V}{(2\pi)^3} \int d^3 k = 2 \frac{V}{(2\pi)^3} 4\pi \frac{1}{3} k_F^3$$

$$k_F = \left(\frac{3\pi^2 N}{V} \right)^{\frac{1}{3}} = (3\pi^2 n)^{\frac{1}{3}}, \quad n = \frac{N}{V} \text{ } e^- \text{-tätthet}$$

$$\epsilon_F = \frac{\hbar^2 k_F^2}{2m} \quad \text{är typiskt för metaller } \epsilon_F \sim 5-10 \text{ eV}$$

→ Motsvarar $T_F = \frac{\epsilon_F}{k_B} \sim 10\,000 \text{ K}$

↑
Fermitemp.

$T_F \gg T$ gör att temp. påverkar endast e^- nära fermiytan!